

Matteüs 6 : 13 en Openbaring 21 : 1 – 5a

De troost van Gods volmaakte nieuwe rijk

Lezen: Openbaring 21

Tekst: Openbaring 21 : 1 – 5

Matteus 6 : 13 (Vertaling 1951)

Zingen: Opwekking 625

Zingen: Gezang 111

Zingen: Gezang 73 : 1 – 4 (Ik zag de hemel nieuw...)

Zingen: Lied 114 : 1 – 3 (Ik zag een nieuwe hemel..)

Lezen: Zondag 52 (vraag 128)

Luisterlied: Matthijn Buwalda

Luisterlied: Sela, Mijn Toevlucht

Zingen: Lied 300 : 1, en Lichtstad 1 en 2

Zingen: Lied 300 : 2, Lichtstad 4, en Lied 300 : 6

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Aan God de eer

Een preek over een tekst die niet in uw Bijbel staat. Dat

overkomt je niet vaak. De woorden kent u. “Want van U is het

koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid".

Eeuwenlang stonden die woorden in Matteus 6 : 13. Voluit in de Statenvertaling van 1637. In de vertaling van 1951 tussen haken. De NBV heeft ze weg gelaten. Ik ga u niet vermoeien met wat er allemaal achter zit. Ik kan u zeggen dat ik overtuigd ben dat de woorden er wel degelijk horen te staan. Maar daar kunt u niet zoveel mee. De vraag waar het om gaat: Kan er nog over gepreekt worden? Daar hoeft u niet aan te twifelen. God is Koning, Hij is machtig, heerlijk, eeuwig. De Bijbel staat er vol van. Eén tekst: 1 Kronieken 29 : 11, "U, HEER, bent groots en machtig, vol luister, roem en majesteit. Alles in de hemel en op aarde behoort U toe, HEER, U bezit het koningschap en de heerschappij". Lijkt sprekend op de lofprijzing aan het eind van het Onze Vader. **Zie** nu Openbaring 21 : 1 – 5. God maakt alle dingen nieuw. De hemel en de aarde. Kijk, wat er dán gebeurt. Een hemel op aarde! Aan Hém alle eer.

Daar gaat het ons om vandaag, **eeuwigheidszondag**. We zijn op reis. Kijken naar achteren, "In memoriam". Maar we rijden niet alleen op de achteruitkijkspiegel. We kijken ook door de

voorruijt. Dan zie je, wat er op je af komt, en waar het naar toe moet. Openbaring 21 geeft ons een stip aan de horizon. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde. God brengt ons naar die bestemming, Hij alleen. Hij kan ons die nieuwe wereld geven. Want van Hem is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid!

Eindbestemming op de nieuwe aarde

In deze dienst worden 14 namen gelezen. "In Memoriam". Ter herinnering. Namen van 14 broeders en zusters in onze gemeente die zijn gestorven. We denken ook aan anderen, gestorven familieleden en vrienden in Gouda of Zwolle of.... Zij zijn niet meer bij ons. Waar dan wel? Zij, die in Christus geloofden leven bij Hem in hemel. Daar hebben ze het goed. Heerlijk, je kunt het je niet voorstellen. Wij troosten elkaar met deze gedachte. Soms zeggen we: ze hebben hun bestemming bereikt.

Klopt dat? De hemel na je dood is niet de eeuwige woonplaats. Als je mij zou vragen: na het sterven, denkt u dan in de hemel te komen? Mijn antwoord: ja, als de Heer me die genade geeft

en mij in liefde wil aannemen, zal ik bij Hem zijn. In de hemel. Maar ik zal daar niet blijven. Het is niet mijn eindbestemming. Onze geliefden blijven niet in de hemel. Ze komen terug. Hier. Op aarde. Johannes ziet in onze tekst een beweging. Van boven naar beneden. **De** heilige stad, Jeruzalem, zag hij uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Hemel en aarde zullen zich verenigen. Eens, als God de tijd rijp vindt. Dan zal ook Hij zelf niet in de hemel blijven wonen. Voor Hem is de hemel ook niet de eindbestemming. Hij zal zijn tent hier opslaan. Op deze aardbodem. Hij woont onder ons. Dichtbij. We worden zijn stadgenoten, misschien wel buurtgenoten. In het nieuwe Jeruzalem. De volken zijn dan Zijn volken. Ze hebben allemaal hetzelfde middelpunt: God, die troont in heerlijkheid, op die ene plaats, waar allen Hem eerbiedig begroeten! De Koning van een heerlijk rijk. Hier op aarde. Je ziet in de laatste hoofdstukken van de Bijbel niet een opgaande beweging...van de aarde naar de hemel. Maar een neerdalende beweging. De stad die naar beneden komt. Hier, op de aarde is onze eindbestemming. Hier komen ook zij weer terug, die broeders

en zusters, van wie de naam zal klinken. Als Christus terugkomt, krijgen zij hun lichaam weer. Ze zullen staan met hun beide voeten op de bodem van deze aarde. De nieuwe aarde. In een heerlijk lichaam, zoals Christus heerlijk is opgestaan. Dát is de stip op de horizon. God heeft die daar zelf op gezet. Dan weten wij waar we naar toe leven. Is het voor jou iets om over na te denken? De vraag: waar leef ik voor? Waarom ben ik hier op aarde? Wat is de zin van mijn leven? De tekst helpt je bij het antwoord. Je leeft om God h́ier te dienen, nu, en straks na de jongste dag. Dag van hopen en verwachten. Dan hoef je niet meer naar de hemel om God te ontmoeten. De hemel is hier, over de aarde gespannen. Hij vindt deze aarde goed en mooi genoeg om te wonen. Hij schrijft deze aarde niet af. Jezus Christus kwam om de wereld te redden, niet om die te dumpen en te vervangen door een andere aarde. **Nieuwe aarde = vernieuwde aarde; nieuwe hemel = vernieuwde hemel.** Dat deed Hij, want God heeft de wereld lief. Het is voor Hem geen probleem zich hier te hechten. Hij zal het een mooie plek vinden. Hij wil hier ook

wonen, omdat hier de mensen zijn. Zijn volken. Niet gescheiden door een zee. In de tijd van Johannes was het moeilijk om over de zee van het ene naar het andere land te gaan. Voor onze opa's en oma's lag Amerika eindeloos ver weg. Als je ging emigreren zag je je familie nooit meer terug. De zee, de grote plas, die scheiding maakt tussen continenten is niet meer. Grenzen tussen volken vallen weg. De zee als dreiging vol gevaar is er niet meer. Geen overstromingen meer als in India en Bangladesh. Geen deltaplan meer om je in te dekken tegen de onstuimige zee. Geen schepen die vergaan. Een wereld zonder dreiging, ongeluk en ramp. Chinezen, Amerikanen, Russen en Koreanen zijn samen gelukkig. Met elkaar prijzen ze God. Niemand woont ver bij Hem vandaan. Geen zee, die afstand schept. Samen de nieuwste liederen zingen uit het Liedboek van het Nieuw Jeruzalem. Hier. Iedereen. Hoe bestaat het? Hoe krijgt God dát nou voor elkaar? Dat komt omdat van Hem het Koninkrijk is, en de kracht en de heerlijkheid. Als de regel uit het kinderlied: "Mijn God is zo groot, zo sterk en zo machtig, er is niets dat Hij niet kan doen".

Zijn shaloom wordt werkelijkheid. Het is geen zwak mensenwerk. Het is Zijn vrede.

Het nieuwe komt van Boven

Mensen bouwen de nieuwe aarde niet op. Die blijven steken in het oude. Dat is doortrokken van de zonde. Niet veel soeps!

Plastic-soep. Er wordt wat af geprutst in de wereld. De liefde die God geschapen heeft, de intiemste momenten, tederheid als geschenk gekregen, mensen verkrachten haar. Acda en de Munnik zingen: ik maak alles stuk. Gangmakers op het verkeerde feest. Goede voornemens, plannen voor verbetering van onderwijs en gezondheidszorg. Aanpak van achterstandswijken. Wat lost het op? De aarde wordt hoe langer hoe meer onbewoonbaar. Kapitalistische rijkdom, tegenover verstikkende armoede. Onrecht is het. Altijd zijn zwakken de dupe. Er zijn zoveel rotte plekken in de wereld! De rot zit erin vastgeroest. Wie doet er wat aan? Wie maakt al deze dingen nieuw? Ik, zegt God. Hij doet het. Hij kán het. Want van Hem is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid! Hij heeft al gezegd hoe Hij dat doet. Er zal vuur over de aarde komen. De wereld komt daar

doorheen, alle zonde en gevolgen ervan weggebrand. Geen spoor van de zonde blijft er over. De nieuwe aarde is brandschoon.

Het komt van een andere kant, van Boven. God maakt alle dingen nieuw. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Waarom een nieuwe hemel? Het is daar toch volmaakt? De hemel is schoongeveegd. De duivels mogen er niet meer komen. Wie in de hemel woont heeft geen last meer van de satan. Daar is geen leugen meer, geen laster. Het is de plaats waar Jezus troont. Aan de rechterhand van de Vader. Daar is vrede en rust.

Maar er is meer waar je bij de hemel aan kunt denken. Wij hebben het over de wolkenhemel, de sterrenhemel. De vogels aan de hemel. Dat hoort ook bij de schepping. Het is de hemel die je 's nachts ziet. De hemel, dat zijn blauwe luchten. Maar ook de ruimte voor luchtvervuiling. Dan denken we aan **uitstoot van vervuilende** stoffen. Smog vervuult de horizon. De ozonlaag wordt bedreigd. Resten van satellieten en ruimtevaartuigen zweven daar. Er is grote schoonmaak nodig. Alle vervuiling van

die hemel boven ons moet aangepakt. Wie kan dat? Dan God alleen. Hij zuivert het klimaat. Straks ademen we allemaal frisse lucht! Eeuwig zuiver en gezond. Hij doet het. Hij kán dat! Want van Hem is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid.

De stad waar het leven goed is

Als je geen stadsmens bent, heb je dan een beetje pech? Want van Boven komt een stad naar beneden. Een grote stad.

12.000 bij 12.000 stadië groot, 2300 bij 2300 kilometer!

Om een indruk te geven: dat is van Berkel naar Sint Petersburg in Rusland, dan door naar Istanboel in Turkije, om via Madrid weer terug te gaan naar Rodenrijs.

Maar als het nou eens de stad is waar God woont! Zou je daar niet naartoe willen verhuizen? Na de spanningen van het kwaad, is daar de liefde die ons ontvangt. God zal alle tranen uit de ogen wissen. Een kind komt huilend thuis. Moeder neemt het in haar armen, kust de tranen van de wangen. Het kind kruipt dicht tegen moeder aan. Zo verlangen we naar Hem die troost. God is dichtbij. Altijd veilig bij Hem, als het kind bij moeder. De Heer heeft zelf gezegd: "Zoals iemands moeder

hem troost, zo zal Ik u troosten” (Jesaja 66 : 13). Daar kun je naar uitzien. Zoals een kind huilend roept: Mama, mama!, roept de christelijke gemeente door de eeuwen heen: “Maran-atha”, kom Heer Jezus, kom haastig.

Het nieuwe Jeruzalem: de stad waar het leven goed is. Er zal geen dood meer zijn. Dat betekent ook: er is geen zonde meer. De dood was altijd gevolg van de zonde. Er hoeft niemand meer te sterven, want er is niemand meer die zondigt. Een wereld waar geen herinnering meer is aan de dood. Geen rouw. Geen begraafplaats meer. Hoe kan dit? God is Koning. De wereld is zijn rijk. Dat is trouwens nu al zo. Het voetbalveld, de school, het kapitaal...alles is het domein waar God regeert, al houden veel mensen daar geen rekening mee. Er is geen plekje in deze wereld, waar God géén koning is. Ook de begraafplaats niet. Mijn oog viel op een **treffend voorbeeld**, hier in Berkel. Weet u waar dit is? Gods Akker. Het staat op het hek van de begraafplaats achter de roomse kerk. Een troosteloos stuk grond. Zou God dat willen als zijn akker? Alles herinnert aan de dood. Aan een geschiedenis van rouw en pijn. Hoeveel

tranen zijn daar niet gevallen in de aarde. Gods akker. Wat kan Hij daar mee? Johannes zag het: er zal geen dood meer zijn. Graven gaan open. Doden staan op. Als heerlijk levende mensen. Met een prachtig lichaam. Alle herinnering aan de dood is wég! Gods akker draagt heerlijke vrucht. Gewaagd is het: Gods akker. Maar juist dáár zal ieder mens aan zien: Van Hém is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid. De sombere en sobere begraafplaats wordt een bloeiende tuin vol vreugde! Rouwen, een werkwoord waar we het zwaar mee hebben, dat woord bestaat niet meer. Jammerklacht omdat het leven zo zeer doet...je hoort het niet. Het leven in de stad wordt een feest! De tekst heeft het over een bruid, die zich mooi gemaakt heeft voor haar man. **Wij** leven met een uitnodiging, God maakt wat los. Verlangen. We gaan naar een feest. Een groot feest zal dat wel zijn. Ieder die in de hemel is, doet mee. En de gelovigen op aarde...mogen erbij zijn. Samen feest! Het leven is goed, in Gods stad!

Die stip...ligt aan de horizon. De horizon lijkt ver weg. Kunnen we dit pakken, vandaag? Hebben we er houvast aan? Vooruit

kijken is soms ook moeilijk. Al is het uitzicht mooi. Wat heb ik er aan als ik terugkijk?

Een moeilijke vraag. Begrijpelijk. Als wij terugkijken zien we tranen en rouw. Gemis, wat een moeite om dat een plek te geven. Om elke dag het heimwee te voelen. Je verdrinkt in de vragen: waarom? Het leven staat zo ver af van dat nieuwe. De sprong lijkt te groot, je kunt het je niet voorstellen, dat er ooit zo'n mooie aarde komt. Wat je voor je ziet, verdwijnt uit beeld, als je achterom kijkt. Het kan een dienst als deze moeilijk maken, en spannend. Je hoofd staat er niet naar: een feest, straks. Ergens, ver weg.

Weet u, wat ik in de achteruitkijkspiegel ook zie? God. Hij was er bij. Gaf dit jaar veerkracht! Om ziekte gelovig te dragen, een doodzieke geduldig te verzorgen. Hij sprak woorden vol kracht! Troost in beloften. Hij gaf nieuwe moed. Om verder te gaan. Hij nam rouwenden bij de hand. Hij gaf mensen om je heen, die een zakdoek bij zich hadden. Voor als jij moest huilen. Ze zeiden lieve woorden. Ik heb God gezien, die wij prijzen aan het eind van ons gebed! Johannes heeft al gezien, wat God kan.

Wat voor ons een stip is aan de horizon, zag hij al met eigen ogen in zijn tijd. Het ligt klaar. Hij heeft het ons verteld. Niet om ons met een ongrijpbaar ideaal af te schepen. Maar om hoop te geven in onze ziel. Hoop, als we dat niet hadden...als we niets hadden om naar uit te kijken...waren we dan beter af? Hoe zouden dan ons rouwen en verdriet zijn...tranen zonder uitzicht. Gemeente, we treuren, maar we hoeven niet te treuren als degenen die geen hoop hebben (1 Tess. 4 : 13). We mogen hopen. Die hoop neemt het verdriet niet weg. Maar mag wel al ons leed verzachten. Lof aan onze grote God. Want van Hem is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid. Tot in eeuwigheid. Amen.